

ЕМіністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Навчально-науковий інститут фінансів, економіки та менеджменту
імені Олега Балацького
Кафедра економічної теорії

**INTERNATIONAL ECONOMIC RELATIONS
AND SUSTAINABLE DEVELOPMENT**

**МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ
ТА СТАЛИЙ РОЗВИТОК**

**MIEDZYNARODOWE STOSUNKI GOSPODARCZE
I ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ**

**МЕЖДУНАРОДНЫЕ ЭКОНОМИЧЕСКИЕ ОТНОШЕНИЯ
И УСТОЙЧИВОЕ РАЗВИТИЕ**

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, Україна, 5–6 травня 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

економічний актив і джерело суспільних благ, особливо для бідних верств населення, джерела доходу і захищеність яких залежать від природи.

Сьогодні існує багато доказів того, що «зелена» економіка ніяк не перешкоджає створенню робочих місць або матеріальних благ, а навпаки сприяє їх створенню. Однак, для переходу до «зеленої» економіки необхідні нові умови. Політика, яка б сприяла для здійснення цього переходу вимагає усунення або зменшення екологічно шкідливих субсидій, усунення торгових бар'єрів для товарів і послуг, переходу до «зелених» державних закупівель, а також стимулювання інвестицій.

НАЦІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА НА ШЛЯХУ ДО СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Тарабан Н.В., аспірант

Сумський державний університет (Україна)

Тривалий час головним завданням економісти вважали перш за все поліпшення економічних показників майже за всяку ціну, але високі темпи економічного зростання, яких так прагне людство, корелюють із погіршенням екологічної ситуації в країні. Нераціональне, неефективне та виснажливе використання природних ресурсів все більше наближає їх закінчення, а забруднення навколишнього середовища закономірно негативно впливає на екосистеми та здоров'я нинішніх та майбутніх поколінь.

Відсутність всілякої перспективи для подальшого наслідування такої моделі поведінки, наочні приклади глобальних проблем людства, зумовлених техногенною діяльністю та зріле усвідомлення необхідності кардинальних змін зумовило виникнення концепції сталого розвитку.

Вона бере свій початок у міжнародному співробітництві у прагненні знайти і запропонувати оптимальні рішення для подальшого існування і розвитку людства на засадах задоволення своїх потреб таким шляхом, який би не суперечив можливості задоволення своїх потреб майбутніми поколіннями. Це має стати неоціненним внеском, а ,можливо, навіть найкращою інвестицією у майбутнє.

На сьогоднішній день кожна розвинена країна вбачає одним з головних завдань збільшення долі «зеленого», тобто екологічно-орієнтованого сектора економіки. При чому для цього сектора є

характерним досить швидке зростання. Але забезпечення переходу від техногенного підходу до сталого розвитку повинно відбуватися комплексно, з урахуванням особливостей кожної системи та впливу багатьох факторів та є досить тривалим і складним процесом. Це є повна перебудова починаючи з рівня держави і закінчуючи рівнем окремого підприємства або людини.

Енергонезалежність – це одна з передумов успішного розвитку країни, яка дозволяє забезпечити стабільність у економіці. Тому для України, яка є досить залежною від імпортованих енергоносіїв, впровадження зеленої економіки і, зокрема, можливість отримання енергії з допомогою відновлюваних джерел – це більш ніж актуально.

Важко переоцінити важливість далекоглядного ставлення до навколишнього середовища при здійсненні економічної діяльності. Це вже необхідність, покликана зменшити ризик виникнення екологічних криз та катастроф у майбутньому, що є запорукою успішного існування людства.

ЕКОСИСТЕМНИЙ ПІДХІД ДО ОЦІНКИ ЗБИТКУ

Шевченко І.В., с.н.с.

*ДУ «Інститут економіки природокористування та сталого розвитку
НАН України»*

Екосистемний підхід є одним із найважливіших шляхів збереження цілісності природних екосистем, які здатні протидіяти катастрофічним втручанням з боку людини. Й по суті виступають гарантом стабільності навколишнього природного середовища та найважливішою структурною одиницею та фундаментом життя. Тому особливого значення набуває проблема збереження та відновлення екосистем для забезпечення сталого розвитку.

Нова та суперечлива концепція екосистемного підходу набула поширення у 90-х роках. Уперше такий підхід було запроваджено в рамках Конвенції про охорону біологічного різноманіття. Згідно цього документа, екосистемний підхід являє собою стратегію комплексного управління земельними, водними та біологічними ресурсами, яка забезпечує їх збереження та стале використання на справедливій основі. Підхід визнає, що людина виступає невід'ємною частиною екосистеми. Також документ містить низку принципів, які взаємопов'язані та повинні застосовуватися як цілісна система.